

Ένα κάθε μήνα

Άγαπητοί μου ένορίτες,

Η Αγία μας Εκκλησία την 26η του μηνός Νοεμβρίου θυμάται, γιορτάζει και τιμά έναν σπουδαίο Άγιο, τον **Άγιο Νίκωνα τον «μετανοείτε»**. Είναι ένας Άγιος με τό παρατσούκλι **«μετανοείτε»**.

Ο Άγιος Νίκων καταγόταν από τον Πόντο, στά σύνορα με την Αρμενία. Έζησε πριν χίλια χρόνια. Αγάπησε πολύ τον Θεό, επέλεξε τη μοναστική ζωή, αγαπούσε πολύ και τους συνανθρώπους του. Περιέτρεξε πολλούς τόπους και χώρες, ήρθε στην Κρήτη και κατέληξε στην Πελοπόννησο. Η πόλη όπου έδρασε τα τελευταία του χρόνια ήταν η Σπάρτη. Εκεί δίδαξε, θαυματουργήσε, έκτισε έναν υπέροχο και μεγάλο Ναό στο όνομα του Σωτήρος Ήσου Χριστού. Οι κάτοικοι της Σπάρτης και των γύρω περιοχών, τον τιμούν κατ' έτος μεγαλοπρεπώς και ολοχρονίς τον εύλαβούνται και τον επικαλούνται για εύλογία και βοήθεια.

Ο Άγιος, όπως ανέφερα προηγουμένως, φέρει ένα παρατσούκλι, που του προσέδωσε ο λαός της εποχής του. Για να τον ξεχωρίσουν από τους άλλους τον ονόμασαν **ο Άγιος Νίκων ο «μετανοείτε»**. Τον ονόμασαν έτσι, επειδή καθ' όλη τη ζωή του, σε όλες τις περιόδους, όπου κι αν βρισκόταν φώναζε στους ανθρώπους: **«Μετανοείτε»!** Επειδή έβλεπε ότι είχε πέσει πολλή δυστυχία, αρρώστιες, πείνες, πόλεμοι, άρπαγές, πειρατείες, φυσικές καταστροφές, και οι άνθρωποι υπέφεραν από όλα αυτά τα δεινά. Έβλεπε ο Άγιος ότι, όλα αυτά τα υπέφεραν, επειδή είχαν ξεχάσει τον αληθινό Θεό, επειδή ζούσαν ζωή γεμάτη κακίες και ανηθικότητες.

Ο Άγιος Νίκων ήταν πεπεισμένος ότι, με την αλλαγή της ζωής τους, με την έπαναφορά τους στην πίστη του Αγίου Τριαδικού Θεού και του Ήσου Χριστού, με την αλλαγή στον τρόπο της ζωής τους, όλα θα διορθωνόταν, γι' αυτό δέν σταματούσε να φωνάζει προς όλους πάντοτε τό «Μετανοείτε». Αλλάζτε τρόπο σκέψεως του νου σας, αφήστε την αποστατημένη από τό Θεό ζωή, σταματήστε να δουλεύετε στις αμαρτίες και τά πάθη. Μετανοείτε!!!

Ο λόγος αυτός, αγαπητοί μου, είναι λόγος του Θεού διαχρονικός. Πρώτος **ο Σήθ** και μετά **ο Νώε** ήταν οι κήρυκες της μετανοίας των ανθρώπων. Στη συνέχεια **οί άμπολλοι προφήτες** του Ισραηλητικού λαού διαρκώς διαμήνυαν στό λαό να μετανοούν. **Ο Μέγας Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος του Χριστού** ως τό κύριο κήρυγμά του ήταν τό: **«Μετανοείτε, ήγγικε γάρ ή Βασιλεία των ούρανών»**. (Ματθ. Γ' 2) Άκριβώς τό ίδιο κήρυγμα κήρυσσε και **ο Ήσους Χριστός: «Μετανοείτε, ήγγικε γάρ ή Βασιλεία των ούρανών»**. (Ματθ. Δ' 18) Τό ίδιο κήρυγμα έκανε και ή πρώτη Εκκλησία, διά του στόματος του **Άποστόλου Πέτρου** και **όλων των Αγίων Άποστόλων: «Μετανοήσατε, και βαπτισθήτω έκαστος ύμών επί τώ όνόματι Ήσου Χριστού, εις άφεσιν άμαρτιών, και λήψεσθε τήν δωρεάν του Αγίου Πνεύματος»**. (Πράξ. Β' 38) Ο δέ **Άπόστολος των Έθνών Παύλος**, στην όμιλία του επί του Άρείου Πάγου είπε τά έξης: **«Τούς μέν ούν χρόνους τής άγνοίας υπεριδών ο Θεός, τά νύν παραγγέλλει τοίς ανθρώποις πάσι πανταχού μετανοείν, διότι έστησεν ήμέραν έν ή μέλλει κρίνειν τήν οικουμένην έν δικαιοσύνη, έν άνδρί ώ όρισε»**. (Πράξ. ΙΖ' 30)

Έκτοτε **ή Εκκλησία του Χριστού**, ως πρώτο και βασικό της κήρυγμα και σκοπό έχει τήν μεάνοια των ανθρώπων. Όλοι οί Άγιοι, όλοι οί ποιμένες της, **διαρκώς κηρύττουν μεάνοια**. Η Εκκλησία βλέπει τό εύόλισθο της ανθρώπινης φύσεως, βλέπει τά πλανερά κηρύγματα του Διαβόλου και των συνεργατών του, βλέπει τό εύπειθές των ανθρώπων, βλέπει τη ροπή προς τήν πρόσκαιρη άνεση και τήν λαθεμένη άποστασία από τον αληθινό Άγιο Τριαδικό Θεό, και γι' αυτό

διαγγέλλει τό σωτηριῶδες μήνυμα τῆς **μετάνοιας**.

Σάν νά μάς λέει ἡ Ἐκκλησία, «Γνωρίζω τήν ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων, ξέρω τό διάχυτο πνεῦμα τῆς πλάνης, κατανοῶ τόν κόπο τῆς ἀποκοπῆς ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά πάθη καί τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τήν Ἀλήθεια τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Ὅμως, ἡ ζωὴ τῆς ἁμαρτίας, πού σᾶς σπρώχνει ὁ ἀντίδικος καί φθονερός ἐχθρός σας, θά σᾶς φέρει στήν αἰώνια ζημιά. **Γι' αὐτό, μετανοεῖτε! Διαρκῶς μετανοεῖτε!** Γυρίστε τήν πλάτη σας στό Διάβολο καί πορευθεῖτε τήν ὁδὸ τοῦ **«καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ»**, ἐπειδὴ γι' αὐτό τόν σκοπὸ σᾶς ἔπλασε, **νά γίνεται θεοὶ κατὰ χάριν**, παιδιὰ δικὰ του, γεμάτα χαρὰ στήν αἰώνια καί μακάρια Βασιλεία Του».

Εἶναι λυπηρό, ἀγαπητοί μου, καί ἄξιο πολλῶν δακρύων ἡ **ἀμετανοησία** τῶν ἀνθρώπων. **Ἡ ἀμετανοησία** εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἄγνοιας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τῆς πολυχρόνης ζωῆς στήν ἁμαρτία, πού φέρνει πώρωση καί ἀναισθησία πνευματική, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπιστίας. Ὁ Θεός, ἀποσύροντας τήν χάρη καί τήν εὐλογία Του, ἐπιτρέπει κάποιες φορές νά πέσουμε στά «χέρια τοῦ διαβόλου», ὁ ὁποῖος ἐπιφέρει τοὺς ποικίλους πόνους καί καταστροφές. Τό κάνει αὐτό γιὰ νά συνετισθοῦμε. Ὅμως ἐμεῖς, δέσμιοι τῆς δαιμονικῆς πλάνης, ἀδυνατοῦμε νά μετανοήσουμε. Εἶναι ὁ, τι χειρότερο μπορούμε νά πάθουμε. Ὅσο βαδίζουμε πρὸς τά ἔσχατα τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητας, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι θά αὐξάνονται. Γράφει τό ἐξῆς φοβερό στήν Ἀποκάλυψη Θ' (20-21). Ἔγινε μεγάλο κακό στή γῆ, σκοτώθηκαν τό 1/3 τῶν ἀνθρώπων καί οἱ ὑπόλοιποι ὅσοι ἐπέζησαν **«οὐ μετανόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν»**. **«Καί ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου καί οὐ μετανόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν»**. Ἀποκ. ΙΣΤ' (9-11)

Ἡ μετάνοια, ἀγαπητοί μου, δέν ἔρχεται **οὔτε μέ τά δεινά** πού μπορεῖ κάποιος νά ὑποφέρει **οὔτε μέ τίς ὑποσχέσεις**, ἀκόμη καί τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **Ἡ μετάνοια** ἔρχεται ἀπό **τὴν ἐπίγνωση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας πρὸς Αὐτόν**. Ἄν κάποιος δέν ἀγαπήσει τόν Ἰησοῦ Χριστό, μετάνοια ζωντανή καί βέβαιη δέν μπορεῖ νά ἔχει. Γι' αὐτό, πρῶτο καί βασικὸ μέλημά μας στή ζωή, νά εἶναι ἡ γνωριμία μας μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτὴ θά φέρει ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴν ἀγάπη μας πρὸς Αὐτόν καί τὴν εἰλικρινῆ μετάνοια.

Οἱ καιροί, ἀγαπητοί μου, εἶναι δύσκολοι καί προοιωνίζονται δυσκολότεροι. **Ἡ ἀποστασία** ἀπὸ τόν Ἅγιο Θεό ἐνεργεῖται, **οἱ ἁμαρτίες καί τά πάθη** ἔχουν γίνει τρόπος ζωῆς μας, **ὁ ἀτομισμός** μας ἀφήνει τοὺς διπλανοὺς μας νά ὑποφέρουν, **τό μίσος καί ἡ κακία** μας τοὺς δολοφονεῖ, **ἡ ἀλλοζονεῖα** καί **οἱ ἀρπακτικές διαθέσεις** παγκοσμίων ἡγετῶν προετοιμάζει ὀλοκληρωτικές καί πέρα ἀπ' τὴ φαντασία καταστροφές. Ἡ φύση **«συστενάζει καί συνωδύνει»** (Ρωμ. Η' 22) καί **διαμαρτύρεται** γιὰ τὴ διάχυτη ἁμαρτία καί διαστροφή, καί τὴν λατρεία τοῦ Σατανᾶ. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μέ τό στόμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μάς τό τονίζει καί τό ὑπενθυμίζει: **«Τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τό χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν»**. (Ρωμ. ΣΤ' 23) Ἡ πληρωμὴ πού κάνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος ἐνῶ τό χάρισμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνια μέσα στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Κύριός μας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, **δέν ἀπομένει πλέον καιρὸς γιὰ χάσιμο!** Δέν νομίζω ὅμως ὅτι φθάσαμε στήν ἀναισθησία. Ἡ Ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μάς παρέχει ἀκόμη **καιρὸ μετάνοιας**. Μποροῦμε νά τὸν ἐκμεταλλευθοῦμε. Μποροῦμε **νά μετανοοῦμε «πάλιν καί πολλάκις»**, κάθε φορά πού ξεφεύγουμε καί πέφτουμε στήν ἁμαρτία.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἐκκλησίας μας **ἔχει καταγράψει τὴ μετάνοια καί τὴ σωτηρία πολλῶν, ἔχει καταγράψει ἐπίσης καί τὴν ἀμετανοησία καί τὴν κόλαση πολλῶν**.

Ὁ ἔξυπνος καί σοφὸς ἄνθρωπος θά κάνει τὴν φρόνιμη καί συμφέρουσα ἐπιλογή.

Μέ τὴν ἐλπίδα νά φανοῦμε φρόνιμοι καί συνετοί
ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου